Nejvyšší soud v rozhodnutí ze dne 10. září 1919 č. R I 333/19 dovolacímu rekursu nevyhověl. Důvody: Účelem soudního projednání pozůstalosti jest, sprostředkovati bezpečným způsobem přechod jmění zůstavitelova na veškeré účastníky pozůstalosti. Dle § 174. cís. pat. má soud projednání pozůstalosti ukončiti teprve, když dědic náležitě vykázav své dědické právo, splnil veškeré podmínky jemu příslušející. Dle odst. 1., Šu 75. téhož zákona je soud povinen, zpraviti účastníky k dědictví povolané o nápadu dědickém a vyzvati je, aby podali dědickou přihlášku za účelem projednání pozůstalosti. Jsou-li dědicové úplně neznámí, mají býti dle § 128. veřejnou vyhláškou vyzváni, aby se přihlásili do roka pod následky tam uvedenými; ale těm, kteří se přihlásí později, zůstávají dle poslední věty tohoto Šu nároky jejich vyhrazeny, dokud nezanikly promlčením. Jestliže soud zná sice osobu některého dědice, nikoli však jeho pobyt, má dle § 131. cís. pat. zříditi mu opatrovníka a po případě zpraviti jej veřejnou vyhláškou o nápadu dědickém s dodatkem, že nedostaví-li se do roka ani sám, ani nezřídí zmocněnce, opatrovník nastoupí dědictví jeho jménem, pozůstalost bude projednána a čisté pozůstalostní jmění, jemu příslušející, bude proň uschováno u soudu tak dlouho, až bude dokázáno, že zemřel, aneb až bude prohlášen soudem za mrtva.

Dle spisů soudních A byl sladovnickým v Rusku, a B krejčím v Drážďanech; oba náležejí ku příbuzným zůstavitelovým, dle § 75., odst. 2. a § 123., odst. 1. cís. pat. k dědictví podle zákonné posloupnosti povolaným. Že tito účastníci zemřeli, není zjištěno; že byli příslušným soudem prohlášeni mrtvými, nevysvítá ze spisů pozůstalostních a stěžovatelé toho ani netvrdí.

Když tedy nižší soudy nepředpokládají smrti těchto osob a když soud prvé stolice zřídil jim opatrovníka dle § 131. uvedeného cís. pat. a veřejnou vyhláškou dle tohoto Šu 131. je ustanovil, pak zamítnutím návrhu stěžovatelů, aby pozůstalost byla projednána bez ohledu na tyto dva účastníky, nebyly tím porušeny, jak stěžovatelé mylně se domnívají ani § 131. cís. patentu z roku 1854 ani §§ 545. a 799. ob. z. obč. ani jiná zákonná ustanovení. Tyto §§ 545. a 799. ob. z. obč., totiž právě tak jako ostatní §§ 531. až 544. a 546. až 551. ob. z. obč., jednající o právu dědickém, spočívají sice na zásadě, že děditi může toliko ten, kdo zůstavitele přežil, ale neřeší otázku, za jakých okolností míti jest za to, že tato podmínka nastala či nenastala. Dle hořejších zákonných ustanovení jsou uvedení nepřítomní účastníci osobami k dědictví povolanými, dokud není zjištěno, že zemřeli nebo příslušným úřadem byli prohlášeni mrtvými. Nynější jejich pobyt není znám, pročež soudce prvé stolice právem vztahoval na ně předpis § 131. nesp. pat., aniž podle § 128. tohoto patentu bránila tomu okolnost, že uplynula roční lhůta, uvedená ve veřejné vyhlášce ze dne 10. listopadu 1917. vydané dle tohoto Šu 128. cit. zákona a to tím méně proto, poněvadž usnesením ze dne 13. prosince 1918 vydaným dle § 131. nesp. patentu, jež bylo stěžovatelům doručeno k rukám jejich vykázaného zmocněnce a nabylo právní moci, bylo vysloveno, že k dědictví povoláni jsou také hořejší účastníci **A** a **B** a že ku hájení jich práv zřizuje se jim opatrovník.

Poněvadž tudíž usnesení v odpor vzaté, zřejmě nezákonné ve smyslu § 16. cís. pat., aniž obsahuje odporu se spisy nebo zmatečnosti, nemohlo dovolacímu rekursu býti vyhověno.

ZE DNE.

Ústřední výbor spolku notářů československých konal dne 25. ledna t. r. svou první roční schůzi. Předseda Dr. Batěk zahájiv schůzi a uvítav přítomné, podal stručný nástin v záležitostech stavovských, načež pokladník notář Schäfer přednesl zprávu pokladniční, dle níž činily příjmy 41.515 K 79 h a vydání 11.730 K 98 h, takže zbylo čistého 29.774 K 81 h. Zpráva ta byla jednomyslně schválena.

Po té podal jednatel Dr. Čulík zprávu jednatelskou.

Poukázav na nesčetné překážky a obtíže, které bylo výkonnému výboru překonati, dovodil z toho nutnost organisace stavu notářského a uvedl, že právě této organisaci naší máme co děkovati, že dosaženo bylo tak skvělých výsledků.

Na to podal chronologické vylíčení činnosti výkonného výboru. — Výkonný výbor hned po svém ustavení složil jménem celého notářstva hold panu presidentu republiky, jakož i ministru spravedlnosti Dru. Soukupovi a po jeho resignaci jeho nástupci, Dru. Veselému, a jal se ihned pracovati ve věcech stavovských.

Předem obrátil zřetel k novému notářskému řádu, jehož vypracování zůstaveno bylo jak panem presidentem republiky, tak i panem ministrem spravedlnosti, notářstvu samotnému.

Když práce s tím spojená se hromadila a zřejmo bylo, že notářský řád tak brzo vypracován nebude, domáhal se výkonný výbor toho, aby zaměněna byla aspoň stará sazba notářská.

K tomu cíli bylo třeba předem změniti ustanovení § 171., 182. a 183. n. ř. a zmocniti ministra spravedlnosti, aby sám po slyšení komor mohl sazbu upraviti. Výkonný výbor vypracoval zákon na změnu těchto paragrafů a předložil jej již v květnu 1919 ministerstvu, avšak zákon ten stal se skutkem teprve 5. listopadu 1919.

Ještě před jeho prohlášením vypracoval výkonný výbor novou sazbu notářskou, kterouž předložil koncem října ministerstvu spravedlnosti a kterou na vyzvání ministerstva doplnil i ohledně úkonů soudního komisařství.

Po dlouhém jednání s ministerstvem a nesčetných intervencích vydalo ministerstvo pozměněný návrh sazby notářské, kteráž byla pro nás nepřijatelnou a proto vypracoval výkonný výbor nový pamětní spis, v kterémž domáhal se zvýšení sazeb, i podařilo se mu, přiměti ministerstvo ku přijetí tohoto návrhu s tou jedinou úchylkou, že ministerstvo stanovilo hranici, do které soudní komisařství má býti vykonáváno zdarma, na 1000 K na místě výborem navrhovaných 500 K.

Že dosud sazba tato nebyla vydána, není vinou výkonného výboru.

Jelikož výkonný výbor se přesvědčil, že mnohé zákony, i ty, které dotýkají se stavu notářského, podávány jsou vládou a projednávány v Národním shromáždění bez slyšení našeho stavu, domáhal se intensivně a při každé příležitosti u politických stran toho, aby aspoň jeden příslušník stavu našeho byl povolán do Národního shromáždění. Nesčetné byly v tom ohledu intervence presidia i jednatele u vynikajících našich politiků, nesčetně podávány žádosti a petice, avšak marně. Stavu našeho nedbáno, a vydávány zákony, jako na př. pověstný zákon o přesazování notářů, i bez slyšení našeho stavu — proti nám.

Výkonný výbor dozvěděl se obyčejně o návrzích zákonných teprve tehdy, když projednávány byly již ve výborech Národního shromáždění a pak ovšem veškeré naše intervence a kroky podnikané ukázaly se marnými. — Vzdor tomu neopomenul výkonný výbor ni jedné příležitosti, kde jednalo se o naše zájmy, aby se jich náležitě nezastal. Tak podal zejména dobrozdání ministerstvu financí ohledně nedostatků zákonů soupisových a domáhal se i amnestie poplatkové, která také na ponud náš byla vydána, podal dobrozdání ministerstvu zemědělství ohledně zákona o zajištění půdy drobným pachtýřům a dobrozdání ministerstvu spravedlnosti ohledně zákona o řízení soudním a příslušnosti soudní. Dále podal následující petice a pamětní spisy: na ministerstvo zemědělství, aby ku poradní anketě ohledně vyvlastnění velkostatků, dolů a lesů byli přibíráni notáři jako experti; na ministerstvo financí, aby bylo ustanoveno při soupisu vkladů, že postačí, ohlásí-li notář svá deposita za stranu, na ministerstvo financí, aby palmární pohledávky naše, pokud nebyly přiřčeny neb uznány, byly ze soupisu vyloučeny, kterémuž návrhu bylo vyhověno, později ale, když v této věci pražský advokát Dr. Aron podal ministerstvu financí dotaz, výhoda tato opět odvolána; na ministerstvo vnitra, spravedlnosti a obchodu, aby byli notáři přibíráni za rádce ke všem zákonodárným opravám a reformám; na ministerstvo Národní obrany a na Obec sokolskou, aby notáři byli sproštěni služby vojenské, čemuž vyhověno; na ministerstvo spravedlnosti, na právní výbor Národního shromáždění a na kluby všech politických stran, aby do § 3. voleb. řádu pro Velkou Prahu pojato bylo oprávnění pražské komory, vysílati delegáta do komise stavební a stížnostní; na ministerstvo spravedlnosti a zemědělství, aby byli notáři přibíráni za důvěrníky ve věcech zabrání půdy drobnými pachtýři; na ministerstvo spravedlnosti, aby notáři byli přibráni k úradě ohledně změny notářské sazby; na výkonné výbory politických stran, aby alespoň jeden notář vyslán byl do Národního shromáždění; na veškeré výkonné výbory všech stran a na ministerstvo spravedlnosti opětně ohledně změny § 3. voleb. řádu pro Velkou Prahu; na ústavní výbor Národního shromáždění pak na veškeré právnické členy jeho, aby komora pražská

mohla vysílati delegáta do senátu; na ústavní výbor a všechny jeho členy, aby do ústavního zákona pojato bylo ustanovení, že jmenovati notáře přísluší presidentu republiky; na ministra Dra. Šrobára, aby sdělovány byly nám appertury uprázdněných míst notářských na Slovensku a pod.

Výkonný výbor navázal též styky s notáry slovenskými, kteří sice začali se zajímati zejména o náš časopis, avšak na další naše impulsy nereagovali. Výkonný výbor konal celkem 14 schůzí, mimo schůze čistě redakční a nabádal důtklivě ku zakládání odborů, nesetkal se však s porozuměním. — Až dosud založen pouze odbor pražský a brněnský.

Také s advokáty navázány přátelské styky a konány společné porady za tím účelem, aby docíleno bylo mezi těmito oběma stavy dorozumění. — Tomuto společnému jednání jest co děkovati, že podán bude ministerstvu spravedlnosti společný návrh na omezení pokoutnictví tím, že činnost pokoutníků bude podrobena přísnějšímu trestnímu ustanovení, jakož i tím, že zavedeno má býti nucené zastoupení advokátem nebo notářem ve věcech knihovních.

Velikou péči věnoval výbor našemu časopisu. Podařilo se mu získati výtečnou sílu v osobě věhlasného profesora Dra. Svobody, jenž s láskou a obětavostí ujal se redakce našeho časopisu.

Jemu po bok postaven redakční kruh, sestávající z Dra. Bafka, Dra. Kreimla, Dra. Černého a Dra. Čulíka.

Panu Dru. Svobodovi podařilo se získati vynikající právní spisovatele, dále podařilo se získati přispívatele rozhodnutí nejvyššího soudu a založena zvláštní rubrika »Ze dne« pro věci čistě stavovské.

Spolek sám čítá dosud 234 členy a to 161 notáře a 73 kandidáty.

Zprávu svou zakončil jednatel výzvou, aby všichni členové Ústředního výboru působili mezi svými kolegy, aby všichni přistoupili za členy spolku a súčastnili se činně práce stavovské.

Na to podal Dr. Černý zprávu o novém řádu notářském. Uvedl, že původně vyskytly se dva náhledy a sice jeden, který zastával Dr. Čulík, aby nový řád notářský postaven byl na zcela nový základ a aby pojato bylo do něj vše dobré, co v jiných zákonodárstvích se osvědčilo a náhled druhý, který zastával se přísné kontinuity práva a který přidržoval se osnovy nového řádu notářského, která předložena byla pod čís. 1045 staré říšské radě v roce 1911.

Čtyřčlenná komise, sestávající z Dra. Bafka, Dra. Kreimla, Dra. Černého a Dra. Čulíka, rozhodla se pro náhled druhý, a vypracování řádu svěřeno Dru. Černému, který přidržel se řečené osnovy rakouské, načež elaborát jeho podroben zevrubné diskussi v četných schůzích pražského odboru, a po přepracování některých částí znovu v uvedené komisi zevrubně probrán.

Zásady nového řádu notářského jsou zřejmy z důvodové zprávy, kterou podal spolek ministerstvu spravedlnosti jakožto doprovod k novému řádu notářskému. — Tuto zprávu uvádíme na jiném místě.

Na to rozpředla se obšírná debata, které zúčastnili se zejména pp. Dr. Slaměník, Pinz, Dr. Černý, Schäfer, Dr. Kreiml, Zahálka, Dr. Čapek a Dr. Zmek.

Dr. Slaměník a notář Zahálka poukazovali k tomu, že není členstvo dostatečně informováno o akcích výkonného výboru a že teprve dnes ze zprávy jednatelské seznali, jak veliký kus práce výkonný výbor vykonal. — Projevili přání, aby podána byla obšírná zpráva do Českého Práva a aby i v budoucnosti vyhrazeno bylo v časopise více místa zprávám o činnosti organisační, a Dr. Slaměník připojil k tomu přání, aby aspoň jeden člen přijel na kolegium moravské, a podal tam obšírnou zprávu.

Dr. Zmek projevil přání, aby schůze Ústředního výboru konaly se častěji a aby se výkonný výbor zasadil o konečné stanovení úpravy pečetí notářských. — Na to provedena kooptace jednoho člena Ústředního výboru na místě resignovavšího Dra. Hausmanna a kooptován jednohlasně kandidát not. Dr. Šimek.

Tím pořad vyčerpán a schůze skončena.

K četným dotazům a k vyvarování omylu sdělujeme, že zákon ze dne 2. prosince 1919 čís. 13 z r. 1920 a nařízení ze dne 17. ledna 1920 čís. 34 ohledně služební přísahy právních praktikantů, auskultantů, soudních notářů, soudců a advokátů neplatí pro notáře, neboť soudními notáři rozuměti dlužno úředníky na Slovensku.

Honorář notářů mimopražských v akci soupisové. Ministerstvo financí přijalo zásadu not. komorou pražskou hájenou, že činnost notářů ve smyslu čl. 5., odst. 7. nař. ze dne 10. dubna 1919 č. 185 sb. z. a n., není v podstatě své vidimací ve smyslu ř. not. ale verifikací dvou stejnopisů (originálů) a že tudíž notářům za verifikaci každé přihlášky ve dvou stejnopisech přísluší dvojnásobný tarifní poplatek pověřovací. Přísluší tudíž notáři za pověření prvých dvou stránek přihlášky 2 K 40 h (2 × 1 K 20), a za každou další stránku 72 h (2 × 36 h). Na každé přihlášce (té nejjednodušší) pověřiti bylo: stránku první (data místní a označení podavatele přihlášky), stránku druhou (výpis neknihovních pohledávek) a stránku třetí (datum a podpis a event. pokračování výčtu neknihovních pohledávek). Přísluší tudíž a budiž účtováno za jednoduchou přihlášku 3 K 12 h (2 K 40 h + 72 h).

K dani z výkonů pracovních podala pražská notářská komora se spolkem notářů československých ministerstvu financí odůvodněné promemoria, v němž domáhá se sproštění notářem za strany založených hotových výloh (kolků, poštovného a j.) daně z výkonů, jakož i osvobození výkonů notářské činnosti čistě osvědčovací a soudně-komisařské, která započítání daně z výkonu do tarifní odměny nepřipouští, od této daně.

Ku pojištění pensijnímu kandidátů notářských. Osvobození kandidátů notářských od povinnosti pojistné dle zákona o pensijním pojištění ze dne 16 prosince 1906 č. 1. ř. z. z r. 1907 zůstalo jak v návrhu vládním novelly k tomuto zákonu, tak i ve zprávě sociálně-politického výboru (oproti původní osnově, osvobození toto zrušující, viz »České právo«, ročník I., číslo 8., str. 3.) zachováno.

Kandidát notářství přijme se pro pražskou kancelář. Požaduje se pražská praxe. Nab. s udáním nároků pod zn. »Nast. od 1. května« do adm. t. l.

Kandidát notářství k substituci způsobilý, hledá se pro notářskou kancelář Dra I. Wostrého, notáře v Olomouci.

Tlumočníci. Dr. Alois Zmek, notář v Německém Brodě, ustanoven byl tlumočníkem pro překlady z jazyka anglického do češtiny a němčiny a naopak. Odporučujeme všem našim kolegům pana kolegu Dra Zmeka. — Dr. Jaroslav Říha, rada zemského soudu c., bytem na Král. Vinohradech, Chodská ul. 18, jmenován stálým přiseženým soudním tlumočníkem jazyka ruského, polského a německého.

Knihy redakci zaslané.

Dr. Jiří Guth: **Kapitoly skoro naléhavé.** — Fraut. Joklík: **Naše dějinné poslání.** Kč 3·—. Nákladem fy. Heida & Tuček v Praze.

Uprázdněná místa notářská.

Místo notáře v Albrechticích.

Následkem resignace notáře pana Dra Josefa Dudy v Albrechticích, eventuelně přesazením uprázdněné místo notářské, se tímto k ucházení vypisuje. Žádosti buďtež podány až včetně do **15. února 1920** u podepsané notářské komory.

Slezská notářská komora v Opavě,
dne 12. ledna 1920.

Notářské místo v Ústí n. L.

Ku znovuobsazení místa notářského v Ústí n. Lab., úmrtím notáře Dra Jindřicha Kopetze uprázdněného, event. jiného, přeložením se uprázdnivšího, vypisuje se soutěž. Žádosti řádně doložené podány buďtež předepsanou cestou **do 15. března 1920 včetně.**

Notářská komora v Mostě,
dne 30. ledna 1920.